

BIČOVÁNÍ KRISTA NA PRAŽSKÉM HRADĚ

Název emise: Pražský Hrad - Tintoretto

Den vydání: 16. května 2012

Platnost: ode dne vydání ve styku tuzemském i mezinárodním až do odvolání

Hodnota: 30 Kč – č. 721 (ČP)

Autor: Jacopo Comin – Tintoretto

Rytec: Miloš Ondráček

Rozměr známkového obrazu: 40 x 50 mm

Druh tisku: OTp v barvách okrové, růžové, světle hnědé, šedé a černé; vytiskla PTC Praha

Tisková forma: PL 4

Papír: fl-an; **Náklad:** 140 tis. (35 tis. PL)

Data tisku: 30. 1. - 9. 3. 2012

FDC: OTp v barvě šedomodré; vytiskla PTC Praha

budoucích emisí Umění, která je od té doby dodržována dodnes, tedy bezmála už půl století! I když grafická úprava Miloše Ondráčka tentokrát není úplně pietní (nahoru a dolů přidal po výrazné vodorovné lince a zobrazený detail je výrazně užší, než by umožňoval formát známky – obojí je podle nás škoda) a je tedy otázkou, jak ji přijmou milovníci miniaturních grafik. Na druhé straně nejde o emisi Umění, ale o obnovenou emisi Pražský hrad, které v roce 1969 Švengsbír vdechl přece jen poněkud odlišnou podobu, takže tohle Ondráčkovu pojetí může být pokračováním určitého vzájemného vymezení.

Sbírka Obrazárny Pražského hradu čítá na čtyři tisíce obrazů, kreseb a grafik. Mezi díly historicky spjatými se starou obrazárnou jsou významné práce proslulých umělců. Nejvíce je obvykle ceněna už zmíněná Tizianova Toaletta mladé ženy, Rubensovo Shromáždění olympských bohů nebo právě Tintorettovo Bičování Krista. Známkou s výřezem z něj v sobě nyní spojuje obě slavné tradice, vzešlé z Tizianova aršíku.

V obrazové části FDC je postava ženy z Tintorettova obrazu Zvěstování. Na razítku je v kružnici detail rámu obrazu Bičování Krista.

Obrazárna Pražského hradu uchovává mnohé skvosty malířského umění, i když stop po legendárních sbírkách císaře Rudolfa II. tu najdeme jen málo – skončily totiž v zahraničí, zejména v Rakousku, Sasku, Bavorsku a Švédsku. Přesto se sbírkotvorná tradice na Hradě udržela a různou měrou ji rozvíjeli pozdější panovníci, i když většinu děl nakonec dali stejně převézt do Vídně. Toto rozpinání a splaskávání objemu sbírek přestalo po vzniku Československa, kdy byla do obrazárny postupně doplňována významná díla zejména údobí českého baroka a rudolfinského manýrismu. Ale až v polovině šedesátých let byla expozice otevřena pro veřejnost, což nám, filatelistům, připomíná aršík s ryteckou transkripcí Tizianovy Toalety mladé ženy z roku 1965. Jiří Švengsbír grafickou úpravou jeho známky předurčil podobu

